

Sluttrapport – tilskudd kr 200 000 fra DAM-stiftelsen til Bydelsmødre i Tromsø – nå kalt Medkvinner i Tromsø

Det vises til søknad HE2 - 380296

Det ansøkte beløpet på kr 200 000 er brukt til etablering av et prosjekt som har til hensikt å motvirke isolasjon og psykiske helseproblemer blant innvandrerkvinner i Tromsø.

1 Bakgrunn for og utvikling av prosjektet.

Prosjektet har sitt utspring i kvinnenettverket *Medkvinner* i Tromsø, som ble etablert etter Fagereng-ulykken i desember 2019, da en kvinne gikk på havet med sine tre barn (vedlegg 1) Nettverket besto av enkeltpersoner samt kvinner fra frivillige organisasjoner med interesse for bistand og integrering. Initiativtakernes erfaring var at innvandrerkvinner lett kan bli isolert, og at de har behov for hjelp på sitt eget språk for å orientere seg i det norske samfunnet. Pr 1.1.21 var det registrert 11.750 personer fra 139 ulike land i Tromsø.

I 2020 etablerte nettverket møteplassen Lørdag klokka to, i tillegg ble det etablert en arbeidsgruppe/prosjektgruppe som skulle planlegge, søke penger og eventuelt drive et større prosjekt basert på frivillighet/likepersonarbeid.

På nyåret og senere samme år ble det søkt penger fra følgende instanser – da under navnet Bydelsmødre Tromsø:

Norsk Folkehjelp samfunnspolitisk arbeid kr 20 000 (overført) til 2022

Tromsø kommune IMDI-midler kr 90 000

Tromsø kommune helse- og sosial-midler kr 50 000

DAM-midler (gjennom Norsk Folkehjelp) kr 200 000

Den opprinnelige planen var å etablere et samarbeid med *Bydelsmødre Norge*. Flere av oss hadde lest om organisasjonen og tenkte at denne modellen for frivillig arbeid kanskje kunne passe for vårt prosjekt i Tromsø.

Vi tok kontakt med organisasjonens ledelse, men etter forhandlinger utover våren 2021 viste det seg at et formelt samarbeid ble for komplisert – bl.a. fordi *Bydelsmødre Norge* drives på forretningsmessig basis der merkevarebeskyttelse står sentralt. I tillegg til kjøp av manualer var det også krav om tilskudd til deltidsstillinger både lokalt og sentralt i organisasjonen.

Arbeidsgruppa i Tromsø ønsket en lokal forankring av prosjektet. Men det var mange dilemmaer og uavklarte spørsmål. Hadde vi kapasitet til å starte en egen organisasjon eller var det hensiktsmessig å plassere prosjektet i en av organisasjonene som allerede var involvert? Hvem kunne ta det økonomisk/administrative ansvaret for en prosjektkoordinator på deltid, som også ville trenge faglig støtte?

Verken Norsk Folkehjelp Sør-Tromsøya eller Norsk Folkehjelp Tromsø hadde de nødvendige forutsetningene for å være vertskap for prosjektet. Ettersom frivilligheten står i sentrum ble Frivillighetsentralen i Tromsø Røde Kors ansett som et naturlig valg. Her ville prosjektkoordinator kunne knytte seg til andre tiltak for innvandrere/flyktninger som flyktningeguide, leksehjelp osv. Vi konkluderte med at prosjektet skulle drives i partnerskap mellom Norsk Folkehjelp Sør-Tromsøya, Tromsø Røde Kors, Universitetet i Tromsø ved Cit-egration (bærekraftige og mangfoldige byer) og engasjerte enkeltpersoner fra kvinnenettverket.

I samsvar med dette ble prosjektplanen stadig revidert - og sommeren 2021 ble vi enig om å skifte navn til *Medkvinner* (samme navn som kvinnenettverket). I slutten av august sa Tromsø Røde Kors ja til å være vertskap for prosjektet. Ettersom Norsk Folkehjelp Sør-Tromsøya sto ansvarlig for de fleste pengesøknadene ble det i september laget en avtale om overføring av de offentlige midlene til Tromsø Røde Kors (vedlegg 2).

2 Organisering og metode.

Arbeidsgruppas oppgave er å drive prosjektet framover. Gruppen har variert noe, men partner-organisasjonene er faste medlemmer. I tillegg har gruppa knyttet til seg enkeltpersoner som jordmor Helena Roos og sosionom Trude Mauseth, begge var blant initiativtakerne til kvinnenettverket. Gruppemedlemmene skal være en støtte for prosjektkoordinator og deltar på informasjonskveldene for de frivillige medkvinnene.

Ideologi: Likepersonarbeid ble ansett som svært sentralt. Det handler om at frivillige medkvinner fra innvandremiljøene i Tromsø driver oppsøkende virksomhet blant nyankomne innvandrere. Hensikten er å utvikle støttenettverk, bygge broer til offentlig virksomhet og gi innvandrerkvinner nødvendig informasjon på eget språk – både når det gjelder i møte med det norske samfunnet og offentlige hjelpetilbud. Det langsiktige målet er forebygging av sosiale og helsemessige problemer gjennom økt inkludering og integrering.

Forankring i kommunal virksomhet: Arbeidsgruppa ved partner-organisasjonene hadde tidlig kontakt med sentrale personer i Tromsø kommune, bl.a. politisk ledelse av helse- og sosialsektoren. I tillegg ble det opprettet et formelt samarbeid med seksjonslederne for helse og omsorg samt oppvekst, utdanning og kultur. Dette var viktig for å sikre informasjon begge veier samt tilgang til kommunale støtteordninger og innledere til kurs om kommunale tjenester for våre frivillige medkvinner.

Referansegruppe: Prosjektet har knyttet til seg en rekke organisasjoner fra migrasjonsfeltet som har viktig informasjon om målgruppen. Dette er kommunens integreringsråd (Iråd), Caritas, Kirkens bymisjon, Somaliere i Tromsø (SIT), Selvhjelp for innvandrere (SEIF), m.fl. Referansegruppa har særlig stor betydning i forbindelse med evaluering.

3 Prosjektgjennomføring.

Corona-situasjonen og arbeidet med lokal forankring førte naturlig nok til forsinkelser. I september 2021 ble prosjektkoordinatorstillingen endelig utlyst og oppstart ble planlagt til oktober. Fra november kunne vi engasjere Nihal Afana fra Palestina i 50% stilling. I tillegg til norsk snakker hun arabisk og engelsk og deltar aktivt i kommunens innvandremiljø. Allerede

før formell ansettelse var hun i gang med å rekruttere frivillige innvandrerkvinner til prosjektet.

Vinteren 2021/2022 har 14 kvinner fra Syria, Iran, Tyrkia, Palestina, Afghanistan, Russland, Etiopia, Albania, Sudan, Mali og Finland. De snakker 12 forskjellige språk i tillegg til norsk: arabisk, farsi, tyrkisk, dari, russisk, amharisk, gresk, ormo, somali, fransk, finsk og engelsk.

De frivillige medkvinnene har gjennom vinteren og våren deltatt på 10 informasjonskvelder om temaer som barn og oppvekst i Norge, kvinnehelse, arbeid og økonomi, utdanning, digitalisering, vold i nære relasjoner, rettigheter ved skilsmisse mm. Temaene ble valgt i samarbeid med kvinnene og organisert i samarbeid med relevante tjenester i Tromsø kommune.

Som del av Tromsø Røde Kors har kvinnene signert taushetserklæring og etikkerklæring og forpliktet seg til å arbeide i samsvar med Røde Kors sine verdier. I tillegg er prosjektmetodikken hentet fra kjente prinsipper for forebyggende arbeid i helse- og sosialfeltet.

Mye av det frivillige arbeidet foregår på de frivillige kvinnenes naturlige arenaer. Flere er i utdanningsløp og deltar på flere områder i samfunnet, bl.a. i religiøse samfunn og andre innvandrermiljøer der de treffer kvinner som nylig har kommet til Norge. Allerede i desember 2021 ble noen av kvinnene engasjert som Covid-test-personale og enkelte har deltatt i annet frivillig arbeid i Røde Kors.

Utover våren/sommeren 2022 fikk prosjektet et økende antall oppdrag fra privatpersoner, Kreftforeningen, Flyktingetjenesten m.fl. Det kan handle om oversettelse av byråkratiske brev fra spesialisthelsetjenesten, støtte til kreftsyke, naboer til bosatte flyktinger som ønsker hjelp til å knytte kontakt og i det siste: alvorlige barnevernssaker.

Oppdragene viser at norsk offentlig språk kan gi mange misforståelser og at det er et stort behov for korrekt informasjon på kvinnenes eget språk. Det kan i tillegg være vanskelig å finne rett informasjon på digitale plattformer. Brobygging til offentlige tjenester er sentralt i prosjektet, her samarbeides det med bl.a. SEIF (selvhjelp for innvandrere) og andre interesseforeninger.

Eksterne oppdrag mottas normalt av prosjektkoordinator, som tar det første møtet med hjelpsøker og formidler kontakt med en frivillig med riktig språk. I vanskelige tilfeller kan hun/den frivillige støtte seg på sosialfaglig personale i Tromsø Røde Kors eller på arbeidsgruppas medlemmer med helse- og sosialfaglig kompetanse. En relevant problemstilling for prosjektet er at kvinnene må beholde sitt engasjement som frivillige uten å gå inn i Flyktingetjenestens arbeidsområde.

For å spre informasjon har prosjektkoordinator utarbeidet en informasjonsbrosjyre på flere språk. Denne jevnlig distribuert gjennom politiet, skoler, barnehager, helsestasjoner (migrasjonshelse), NAV, barneverntjenesten, flyktingetjenesten osv. Lokal presse har vist stor interesse for prosjektet, og prosjektkoordinator har flere ganger gitt informasjon i media (vedlegg 3).

En ny gruppe frivillige innvandrerkvinner startet opp i september 2022. Rekruttering har skjedd ved hjelp av prosjektkoordinator og de medkvinnene som allerede er i virksomhet. Disse vil fungere som «faddere» for de nye kvinnene. De 14 nye medkvinnene kommer fra Iran, Somalia, Ukraina, Polen, Syria, Etiopia, Eritrea, Burundi, Thailand, Afghanistan, Russland Sudan og Iran. I tillegg til norsk snakker de dari, ukrainsk, russisk, polsk, arabisk, ormo, tigrinja, fransk, swahili, luganda, swahilikirundi, kinyarawanda, kinyabwisha, tahi, arabisk og farsi.

Organisering av frivillig arbeid er krevende i det lange løp. Kvinnene går trøtt, blir sliten og mange skifter livssituasjon ved at de gifter seg, får barn osv. Det ser også ut til at innvandrere er mer mobile enn norske frivillige – de flytter. Prosjekt Medkvinner må derfor regne med et kontinuerlig behov for rekruttering og opplæring av nye frivillige, vi har planer for tre runder.

4 Resultater/evaluering.

Det viktigste resultatet er kanskje at vi er mange engasjerte kvinner som har skapt et stort og viktig flerkulturelt nettverk mellom kvinner med ulik språk- og landbakgrunn, migrasjons- og integrasjonserfaringer, og yrkes og utdanningsbakgrunn. På bare ett år har vi etablert et prosjekt med kvalifiserte frivillige og en ansatt på deltid, som kan handle raskt og ubyråkratisk. De frivillige kvinnene driver oppsøkende virksomhet i sine enkelte miljøer i tillegg til at antall eksterne oppdrag er økende.

Arbeidsgruppa har vært kontinuerlig opptatt av å vurdere om våre målsetninger om bedre integrering av innvandrerkvinner kan nås gjennom den valgte tilnærmingen. Prosjektplanen har derfor vært under stadig endring samtidig som vi har utviklet samarbeidet med ulike interesseorganisasjoner og Tromsø kommune.

Prosjektet er så langt evaluert innen rammene til prosjekt Cit-egration 2022, bærekraftige og mangfoldige byer, som drives av UiT med støtte fra Norges Forskningsråd. <https://www.cit-egration.no/>

Professor Marit Aure deltar i arbeidsgruppa og har gitt verdifull input til utviklingen av prosjektet. På sommeravslutningen i juni, der også representanter fra politisk og administrativ ledelse fra Tromsø kommune var til stede, ble prosjektet oppsummert som vellykket. Det er stort behov for Medkvinner fordi prosjektet bidrar til et mer rettferdig samfunn. (Vedlegg 4)

Tromsø, 13. september 2022

Vennlig hilsen

Randi Haugland

prosjektleder

Vedlegg:

Vedlegg 1: Ukom-rapport 2-2021.

[Undersøkelse etter drukningstragedien i Tromsø. Hva kan vi lære om integrering og flyktningshelse? - RVTS Nord](#)

Vedlegg 2. Avtale mellom Norsk Folkehjelp Sør-Tromsøya og Tromsø Røde kors.

Avtale prosjekt Medkvinner i Tromsø.

1. Denne avtalen er inngått mellom Tromsø Røde Kors (org.nr 974 371 5 45) og Norsk Folkehjelp Sør-Tromsøya (org. nr 919 303 603).
2. Avtalen gjelder samarbeidsprosjektet Medkvinner i Tromsø, der hensikten er å gi bistand til den sårbare gruppen nyankomne innvandrerkvinner.
3. Prosjektet har etter søknad fått tildelt midler via Dam stiftelsen, IMDI gjennom Tromsø Kommune og Frivillighetsmidler gjennom Tromsø kommune. Totalt kr 340.000,- Det er laget et budsjett for 2021 og 2022 der de tildelte midlene forbrukes i prosjektperioden. Hovedkostnaden er en ansatt prosjektkoordinator.
4. Norsk Folkehjelp Sør-Tromsøya overfører tildelte midler på kr 340.000 til Tromsø Røde Kors. I 2021 overføres 140 000 fra Tromsø kommune, resten overføres i januar 2022.
5. Tromsø Røde Kors påtar seg arbeidsgiveransvaret for prosjektkoordinator samt drift av prosjektet i samarbeid med Norsk Folkehjelp Sør-Tromsøya og andre samarbeidspartnere. Tromsø Røde Kors betaler for lønn og sosiale utgifter, pensjonsavtale og sykepenger og andre utgifter knyttet til arbeidsforholdet.
6. Norsk Folkehjelp Sør-Tromsøya har ansvar for rapportering for tilskudd prosjektet har fått tildelt i prosjektperioden.
7. Prosjektkoordinator og daglig leder i Tromsø Røde Kors har ansvaret for den daglige oppfølging av økonomi etter budsjett og innstilling fra prosjektgruppen. Ansvar for aktivitetene i prosjektet har prosjektgruppen. Hvem som sitter i prosjektgruppen er definert gjennom prosjektbeskrivelsen.
8. Ved årsslutt 2021 lager Tromsø Røde Kors prosjektregnskap på midlene utbetalt gjennom Tromsø kommune. Ved prosjektslutt 15.6.2022 utarbeider Tromsø Røde kors prosjektregnskap på midlene finansiert via DAM stiftelsen.
9. Denne avtalen gjelder frem til 15.6.2022 og kan sies opp av hver av partene med tre måneders oppsigelsestid. Denne oppsigelsestiden løper fra og med første dag i måneden etter at den annen part har mottatt skriftlig oppsigelse. Tromsø Røde Kors har da krav på påløpte kostnader med lokaler, lønn og aktiviteter.

Tromsø, 20.09.2021

Norsk Folkehjelp Sør-Tromsøya

Randi Haugland
Styreleder

Tromsø Røde Kors

Ingvild Kielland
Styreleder

Vedlegg 3. Presseoppslag Nordlys:

NORDLYS

Onsdag 8. juni 2022

NYHETER 19

De ble opplært til å hjelpe andre å navigere i et nytt land:

Tromsøs medkvinner

RØDE KORS

- Medkvinner er frivillige kvinner fra innvandrermiljøene som har fått opplæring om det offentlige og de frivillige tilbudene og hjelpeapparatet som finnes i Tromsø kommune.
- Medkvinner kan hjelpe med å finne riktig informasjon om disse temaene: NAV, Helse, Utdanning, Barnevern, Økonomi, Bolig, Digitale ferdigheter, Flyttinger i Norge, Samliv, Barn og ungdom.
- Medkvinnerne har signert Røde Kors sin etikk- og taushetserklæring.
- De kan kontaktes på telefon/ WhatsApp +47 4520921 eller e-post: troms@redkross.no

Å bli Tromsøs første «medkvinner» har åpnet mange dører for deltakerne i prosjektet.

Tekst: **Lina Bertheussen**
lin.bertheussen@nordlys.no

REKRUTTERING

Himmelen har ikke alltid vært like blå for de ni medkvinnerne som koser seg i sola denne ettermiddagen på Røde kors-huset. Men denne ettermiddagen er de samlet for å feire seg selv, og motta beviset på at de er «medkvinner».

Prosjektet til Røde Kors handler om å hjelpe innvandrere til å navigere i det norske samfunnet, og her har man rekruttert den beste kompetansen: kvinner som selv har funnet sin vei, og skaffet seg nettverk, jobb og kunnskap i et nytt land.

I seks måneder har de hatt opplæring i ulike tema, og fått viktig kunnskap som de kan bringe videre. Prosjektet startet med at de skulle hjelpe andre, men utover har vi oppdaget at de også har utviklet seg selv. De har fått arbeid og referanser, nettverk og venner. Det har åpnet mange dører for dem, forteller primus motor Nihal Afana.

Hun er Palestiner og har selv rekruttert mange av kandidatene som nå ar motatt diplom på at de nå er medkvinner. En av dem er Svetlana Khrobotova fra Russland, som har bodd seks år i Norge.

Hun har bakgrunn som pedagogpsykolog, og jobber som morsmållærer i Tromsø. Da fikk spørsmål om å bli medkvinner, nølte hun litt før hun sa ja.

- Jeg var redd for å snakke norsk, og for å si noe feil. Jeg er

MEDKVINNER: Mariam Bar Abadi, Bata Diallo, Svetlana Khrobotova, Bori Boru Duba, Humeyra Aydogdu, Anne Paavilainen, Boushra Majrouh, Majezgrata Szala og Nihal Afana er Tromsøs første medkvinner.

FOTO: LINA BERTHEUSSEN

PRIMUS MOTOR: Nihal Afana har stått i spissen for medkvinnerprosjektet.

lærer, og føler at jeg må snakke perfekt for å bli forestått. Derfor var jeg litt usikker på om jeg turte, forteller hun.

BRUKER EGGEN ERFARING

Hun har imidlertid lært at erfaringen er minst like viktig som språket. Fra andre russisktalende får hun spørsmål om alt fra prosessen med oppholdstillatelse til hvordan man bruker NAV.

- Jeg kan ikke svare på alt, men bruker min egen erfaring der det er mulig, forteller hun.

Og hun har allerede vært med medkvinner i ødets rette forstand. I påsken fikk hun spørsmål om å møte en ukrainsk pasient ved UNN, som ønsket selskap i høytiden. Med tanke på

MANGE NASJONALITETER: Her er prosjektet i sin spede begynnelse, da de startet i november i fjor. Majoriteten av de som deltok, har også fallfart.

FOTO: ROBIN ANDERSEN

den spente situasjonen mellom landene, visste hun ikke helt hva som voret.

- Men vi fikk en veldig god relasjon og har holdt kontakten, forteller Svetlana.

RESSURSPERSONER

Mange av kvinnen er og var ressurspersoner i sine tidligere hjemland. Boushra Majrouh er utdannet lege og forfatter fra Syria, og har vært fire år i Norge. Hun har oppdaget at frivilligheten er en nøkkel inn i norsk samfunnsliv, og har også rekruttert en annen medkvinner i

prosjektet.

- Det er vanskelig å være ny i et land. Man må lære seg språk og kultur, og dette er det beste året jeg begynner å forstå viktigheten av å bli integrert. Den beste måten å gjøre det på, er å være sosial, finne seg arbeid og bygge nettverk, sier hun.

Boushra forteller at det er mye å ta inn når man kommer til et fremmed land. På introduksjonsprogrammet får man mye nødvendig informasjon og kunnskap, men det tar tid å finne ut av hvordan ting fungerer i praksis.

- Gjennom medkvinner har vi gått gjennom mye av det samme, og i løpet av tiden min her har jeg skjønnet hvordan jeg skal bruke denne informasjonen. Nå kan jeg gå foran å hjelpe andre, og gi dem råd om hva de bør og ikke bør gjøre, sier hun.

Som medkvinner og frivillig har hun også begynt å finne sin plass i det nye landet.

- Alle trenger å føle seg viktig, og gjennom dette prosjektet føler jeg at jeg har verdi, og at jeg har noe å bidra med.

Sterke historier

Når diplomene deles ut er det sterke følelser og historier som deles. Flere av kvinnene har kjent på både utenforskap og ensomhet. Som medkvinner hjelper de at andre kan få en lettere reise enn den de selv har lagt bak seg.

Med bakgrunn fra 12 ulike land, og 10 forskjellige morsmål, har de også et stort nettverk i Tromsø, sier Nihal Afana. Hun forteller at en ny gruppe står for tur til å bli medkvinner, og flere allerede har meldt interesse for å delta.

De som har vært med har utviklet seg selv gjennom prosjektet, skaffet seg arbeid og fått nye muligheter. Så om det har vært vellykket? Ja, det mer jeg!

Vedlegg 4. Foredrag av professor Marit Aure, <https://www.cit-egration.no/>

Medvinner – noen foreløpige funn

Bærekraftige mangfoldige byer: innovasjon i integrering

Norges Forskningsråd
2017-2022

Marit Aure, prosjektleder
Professor, Institutt for samfunnsvitenskap
<https://www.cit-egration.no/>

Mangfoldige byer
innovasjon i integrering

Forskere, frivillige organisasjoner, kommuner, bedrifter og deltakere skal sammen produsere

- **Ny og anvendbar kunnskap** om hvordan vi oppnår **rettferdige byer**
- der innbyggere, uavhengig av etnisk bakgrunn kan **delta i, være med å påvirke og til og med endre** byens fysiske og sosiale rom
- Ved å utforske **møter i nyskapende aktiviteter i kultur og frivillighet**, og
- prøve ut nye arbeidsmåter og lære av hverandre

Mer enn 32 case-studier, enda flere partnere!

- Broderiworkshop, fantasymapping
- Hær e æl skriveverksted, tacotirsdag, dansertorsdag,
- Fortellerworkshop – Norsk folkehjelp, HATS, SadioNor,
- Bodø Røde kors Bruktbutikk, og Lån en Bodøværing
- Kirkens bymisjon Bodø – Batteriet Forum teater, Habesha kafe
- Holt læringshage
- Tromsø International Church/ Choir, Somalier i Tromsø, moskee, Kristenst fellesskap
- Aktivitetsguide, Tromsø Idrettsråd
- Integreringsråd/flerkulturelt forum Tromsø og Bodø kommune
- Deltakende kartlegging - byrom
- Bodø og Tromsø kommune – byutvikling/plan, medvirkning
- KORO, Sjøfronten
- Gatekunst – Perspektivet Museum
- Eitreisisk kaffesermoni Rådstua
- Tilflytterstrategi, Troms og Finnmark fylkeskommune
- Etter Fagerengtragedie Lørdag kl 2 og Medvinner, Tromsø Røde kors, Norsk folkehjelp
- HATS: Musical Camp
- PurpleDinner
- Flere farger Bodø
- Ungdommens møteplass/Globus teater
- Med mer...

Arbeidsmøting - Troms og Finnmarks fylkeskommune

Case-studier: metoder

- Aksjonsforskning – lære sammen med og bidra til endring og utvikling
- Samarbeid om
 - planlegging, felles utprøving, refleksjoner, analyser, endringsforslag,
- Deltakende observasjoner, feltsamtaler, kvalitative intervju, gruppeintervju, arbeid med dokument ...

Dele erfaringer og kunnskap

www.cit-egration.no

- Vitenskapelige artikler, bokkapitler
- Innlegg på konferanser og møter
 - Frivillighet Norge, ansatte i kommuner og fylkeskommuner, Norges idrettsforbund, politikere, kulturaktører, Festsplilene i Nord-Norge, Norsk museumsforbund, Norsk Filmklubbforbund mm
- Undervisning – bachelor – og masteroppgaver
- Kronikker
- Kapitler i bøker
- Bidrag i (sosiale) media, video, podcast
- Høringer, brev, påvirkningsarbeid, prosjektutvikling, etablering av tiltak mm
- Ny bok: 10 kapitler åpen tilgjengelig: <https://scandinavianacademicpress.no/boker/retten-til-byen-open-access>

Medkvinner

- Startet som samarbeidsprosjekt mellom Tromsø Røde Kors, Somaliere i Tromsø, Selvhjelp for flyktninger, Bærekraftige mangfoldige byer Cit-egration UIT, Norsk folkehjelp Sør-Tromsøya, Caritas, Iråd, mfl.
- Nå et tiltak i Tromsø Røde kors
- Økonomisk støtte fra Somaliere i Tromsø, Bærekraftige mangfoldige byer Cit-egration UIT, Norsk folkehjelp Sør-Tromsøya, Dam-stiftelsen, IMDI-midler og helse- og omsorgsmidler fra Tromsø kommune, og Samfunnsøstøtten Sparebanken Nord-Norge.
- Frivillig aktivitet. - ikke lønnet
- I Medkvinner hjelper etablerte kvinner andre og nyankomne kvinner i Tromsø: et likepersonsarbeid
- Hittil ca 22 kvinner vært involvert fra: Syria, Eritrea, Somalia, Polen, Russland, Tyskland, Iran, Palestina, Afghanistan, Hellas, Sudan, Etiopia, Mali, Finland, Sverige og Norge

Foreløpige funn! Medkvinner:

- utfordrer hvem som trenger hjelp. Kommunen, utdanningsinstitusjoner og andre statlige virksomheter trenger hjelp for å nå ut med informasjon
- viser at private og offentlige aktører har behov for kunnskap om disse innbyggerne og hvordan de kan samarbeide med dem.
- oppsøkes av frivillige organisasjoner trenger å komme i kontakt med kvinner med sin kunnskap og tilbud.
- Viser at det er ikke mangel på informasjon, men at det er vanskelig å finne rett informasjon på digitale plattformer.
- Viser at å finne informasjon krever kunnskap i språk, om det norske samfunn og digital kompetanse.
- Viser at ofte finnes informasjonen bare på norsk, eller engelsk, det er ikke nok
- Tydeliggjør at chattejenestene ikke alltid skjønner muntlig norsk eller engelsk.
- Viser at det vanskelig å forstå det offisielle språket
- fungerer som en flerkulturell møgler mellom
 - 1) offentlige etater og kvinnene,
 - 2) mellom kvinnene og det digitale tjenestetilbudet
 - 3) andre frivillige aktører
- Medkvinner kan identifisere informasjons- og kunnskapsbehov, og bidra til å fylle dem.

Medkvinner...

- er et viktig flerkulturelt nettverk for informasjon mellom kvinner med ulik landbakgrunn, migrasjons- og integrasjons erfaringer, faglig, yrkes- og utdanningsbakgrunn
- viser at norske kvinner/ kvinner som har bodd lenge i Norge trengs i nettverkene.
- peker på strukturer som hindrer at innbyggerne får kunnskap de trenger for å få god tilgang på tjenester.
- kan handle raskt og ubyråkratisk og prøver å finne enkle løsninger
- viser at å dekke behovet krever større større organisasjon og mer langsiktig finansiering
- viser at offentlige virksomheter må tenke mangfold i arbeidsmåter på alle nivå
- avdekker at det finnes mange misforståelser og misopfatninger om Norge.
- viser at det er mer behov for informasjon og forklaring enn det opplæringstilbudet gir. Det krever egne oppfølgende aktiviteter som flere seminarer, åpne møter mm.
- viser at informasjon og kunnskap som er antatt kjent krever gjentakelse, oppdatering, utvidelse og forklaring på nye måter. Opplæring må gis på nytt
- dyktiggjør og er viktig i enkelte av kvinnenes eget liv.
- erfarer at det er stor geografisk mobilitet og store endringer mht skole, utdanning, livssituasjon og yrkesdeltakelse hos disse innbyggerne. Det er derfor nødvendig med ny rekrutterings- og opplæring.

Det er stort behov for Medkvinner – Arbeidet må formidles

– Vi bidrar til mer rettferdige samfunn!